

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.532 van 31 mei 1999
in de zaak A. 82.911/IX-1715.**

In zake : Ludo BOEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. RAUWS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210 A

tegen :

de Vaste Wervingssecretaris.

DE wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ludo BOEL op
12 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorde-
ren van de tenuitvoerlegging van :

"de beslissing van het Vast Wervingssecretariaat
dd. 12.1.1999 waarbij aan verzoeker werd meegedeeld
dat hij op basis van de door hem bekomen uitslag op
de voorselectie niet kan worden toegelaten tot het
vergelijkend examen voor werving van technici (func-
tie : wegenwachter) voor de Administratie Wegen en
Verkeer - Departement Leefmilieu en Infrastructuur
(Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) en waarbij
hem ter kennis werd gebracht dat de examencommissie
had beslist de 72 best gerangschikte kandidaten tot
het vergelijkend examen toe te laten, zijnde de
kandidaten die tenminste 12 punten haalden, waarbij
verzoeker slechts 11,444 punten haalde";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DAERDEN die, loco advocaat W. RAUWS verschijnt voor verzoeker, en van adviseur-generaal J. MOMMENS die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker wordt op 26 augustus 1998 door de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur aangeworven als technicus, wegenwachter voor de administratie Wegen en Verkeer, afdeling wegen Oost-Vlaanderen.

De arbeidsovereenkomst werd gesloten voor onbepaalde duur "die begint op 26 augustus 1998 (tot de betrekking statutair wordt ingevuld)".

1.2. Verzoeker neemt deel aan de voorselectie voor het vergelijkend examen voor werving van technici

(functie wegenwachter) voor de administratie Wegen en Verkeer - departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Het examen heeft tot doel het technisch en ruimtelijk inzicht en het redeneervermogen na te gaan aan de hand van meerkeuzevragen.

1.3. Bij brief van 12 januari 1999 wordt aan verzoeker de thans bestreden beslissing medegedeeld die als volgt luidt :

"Ik deel U mede dat U, op basis van de door U bekomen uitslag voor de op 15 december 1998 afgenomen voorselectie, niet kan worden toegelaten tot het bovenvermelde examen.

In toepassing van punt 3.1 alinea 3 van het examenreglement, heeft de examencommissie beslist de 72 best gerangschikte kandidaten tot het vergelijkend examen toe te laten. Dit zijn de kandidaten die ten minste 12,- punten behaalden. U behaalde 11,444 punten".

1.4. Bij brief van 18 januari 1999 vraagt verzoeker inzage van het examendossier.

1.5. Bij brief van 15 februari 1999 antwoordt de Vaste Wervingssecretaris :

"In uw brief van 18/01/99 vraagt u inzage in uw examen. De vragenlijst kan u echter niet medegedeeld worden. De vragen maken deel uit van éénzelfde database en worden bij latere examens opnieuw gebruikt. Elke verspreiding ervan zou dus het gelijkheidsbeginsel tussen de kandidaten, dat door mijn diensten strikt dient nageleefd te worden, in het gedrang brengen";

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van "het algemeen beginsel van behoorlijke motivering" en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij stelt dat, daar waar normalerwijze het voor het examen opgegeven cijfer op zichzelf de verantwoording van de gemaakte beoordeling bevat, zulks niet geldt en een nadere motivering dient te worden gegeven wanneer, zoals in casu, de gegevens van het dossier vragen doen stellen omtrent de ernst van het gegeven cijfer, dat in de gegeven omstandigheden, waarbij verzoeker aanvankelijk na een informele selectieprocedure als contractueel werd aangeworven en waarbij hij zelfs een gunstig evaluatieverslag had gekregen, terwijl nooit enige opmerking werd gemaakt omtrent zijn competentie voor de functie van wegenwachter, die hij op het ogenblik van het examen al bijna een half jaar uitoefende, het puntenaantal van 11,444, dit wil zeggen beneden het vastgelegde slaagcriterium, geenszins kan volstaan als motivering van de beslissing verzoeker niet te laten deelnemen aan het vergelijkend examen, dat de schending van het motiveringsbeginsel in casu nog pertinentier is, nu het Vast Wervingssecretariaat zonder meer weigerde in te gaan op de vraag van verzoeker tot mededeling van zijn examenresultaten en hem inzage te verlenen in het examen, zonder hiertoe enige wettige reden aan te halen, dat derhalve volledig is voorbijgegaan aan het doel van de motiveringsverplichting, namelijk de bestuurde op passende wijze in staat te stellen een oordeel te vellen over de deugdelijkheid van de motieven en een zodanig inzicht te verschaffen dat hij in staat is te oordelen of het zin

heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft, dat het louter vermelden van het puntenaantal in de huidige omstandigheden dan ook niet kan worden beschouwd als een afdoende motivering, te meer daar dit puntenaantal op geen enkele wijze wordt gepreciseerd en niet wordt aangegeven op welk onderdeel van de voorselectie verzoeker zwakker of sterker scoorde;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat uit de recente rechtspraak van de Raad van State (arresten Devaux, nr. 40.130 van 21 augustus 1992 en Ivansky, nr. 40.131 van 21 augustus 1992) kan worden afgeleid dat de verwerende partij, door te vermelden dat verzoeker niet het vereiste aantal punten heeft behaald, de bestreden beslissing op afdoende wijze heeft gemotiveerd, dat in de arresten Dubart (nr. 38.273 van 6 december 1991) en Flamend (nr. 43.782 van 12 juli 1993) eveneens wordt gesteld dat de beslissing van een examencommissie die ter kennis is gebracht door de overhandiging van een document waarin de punten (uitslag) worden vermeld op een afdoende wijze is gemotiveerd, dat door in de brief van 12 januari 1999 uitdrukkelijk te vermelden dat verzoeker 11,444 punten op 20 heeft behaald, aan de motiveringsplicht, opgelegd door de wet van 29 juli 1991 werd voldaan;

2.1.3. Overwegende dat de motivering van de beslissing waarbij een kandidaat voor een examen niet geslaagd is in beginsel in de punten zelf vervat ligt; dat de punten evenwel niet zullen volstaan als motivering en er een nadere verantwoording mag worden verwacht, wanneer er elementen zijn die kunnen doen twijfelen aan de ernst van de toegekende punten; dat het feit dat verzoeker, na wat hij zelf een "informele selectieprocedure" noemt, als contractueel personeelslid werd aangeworven en dat hij in zijn functie een gunstige evaluatie kreeg, geen gegeven is dat aan de ernst van de toegekende punten

doet twijfelen en dat een nadere verantwoording van die punten noodzakelijk maakt; dat er evenmin enige verplichting bestaat om in de beslissing aan te geven op welk onderdeel van de voorselectie verzoeker zwakker of sterker scoorde; dat dienvolgens moet worden geconcludeerd dat met de mededeling in de brief van 12 januari 1999 dat verzoeker 11,444 punten had behaald, terwijl het vereiste minimum 12 was, aan de formele motiveringsplicht werd voldaan; dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 6 van het examenreglement van het Vast Wervingssecretariaat en van de artikelen 4, 5, 6 en 10 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur; dat hij stelt dat de tegenpartij in strijd met de verplichting tot passieve openbaarheid geweigerd heeft inzage te verlenen in het examen en dat hij hierdoor niet kon nagaan of zijn examen correct verbeterd werd, dan wel of er materiële misslagen zijn geschied bij de beoordeling, dat bovendien het Vast Wervingssecretariaat zich beroept op een reden tot weigering die niet in de wet van 11 april 1994 is voorzien; dat verzoeker voorts het argument betwist dat inzage van het examen de gelijkheid van de kandidaten bij latere examens zou schaden; dat verzoeker verder stelt dat hij deze kandidaten immers niet kent, dat bovendien iedereen die heeft deelgenomen vragen kan onthouden of noteren en het onbehoorlijk is dat het Vast Wervingssecretariaat bij latere examens dezelfde vragen zou stellen, dat tenslotte het argument van het Vast Wervingssecretariaat niet opgaat omdat verzoeker de bij toepassing van de wet van 11 april 1994 verkregen bestuursdocumenten niet mag verspreiden;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het middel niet ontvankelijk is omdat het georganiseerd administratief beroep voorzien in arti-

kel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 niet werd ingesteld;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker bij brief van 18 januari 1999 "inzage" heeft gevraagd van het examen-dossier; dat bij brief van 15 februari 1999 de verwerende partij geantwoord heeft dat de vragenlijst niet kon worden medegedeeld, omdat elke verspreiding ervan het gelijkheidsbeginsel tussen de kandidaten in het gedrang zou brengen; dat de weigering om verzoeker inzage te geven van een bestuursdocument betreffende de bestreden beslissing een van die beslissing afgescheiden beslissing is waartegen verzoeker kan opkomen volgens de specifieke door artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 voorgeschreven procedure; dat de eventuele onregelmatigheid van de weigering om verzoeker inzage te verlenen van het examendossier op zichzelf zonder invloed is op de regelmatigheid van de bestreden beslissing en bijgevolg niet dienstig als annulatiemiddel tegen die beslissing kan worden aangevoerd; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel het "ontbreken van feitelijke grondslag" aanvoert : door de gebrekkige motivering en de miskenning van de openbaarheid van bestuur dient verzoeker ervan uit te gaan dat de bestreden examenbeslissing feitelijke grondslag mist, minstens kan verzoeker de vereiste feitelijke grondslag van deze beslissing niet nagaan;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij van oordeel is dat, gelet op haar argumentatie nopens het eerste en tweede middel, dit middel eveneens van elke grond ontbloot is;

2.3.3. Overwegende dat, aangezien verzoeker tot staving van het middel enkel verwijst naar de in het eerste en tweede middel aangevoerde "gebrekkige motive-

ring" en "miskenning van de openbaarheid van bestuur", het derde middel om dezelfde redenen als niet ernstig dient te worden afgewezen;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel, van artikel 7 van het examenreglement en van het algemeen beginsel "patere legem quam ipse fecisti"; dat hij aanvoert dat hij heeft vastgesteld dat bij de voorselectie een 200-tal deelnemers aanwezig waren, terwijl aan zijn collega YSEWYN die eveneens voor het examen was ingeschreven op 3 of 4 september 1998 mondeling werd medegedeeld dat slechts een vijftigtal kandidaten zouden deelnemen, dat blijkbaar na de vooropgestelde inschrijvingsdatum en in strijd met het reglement nog een aantal kandidaten zijn toegelaten, dat indien zulks niet het geval zou zijn geweest, naar alle waarschijnlijkheid de voorselectie niet had moeten plaatsvinden, waarvan de organisatie afhangt van het aantal kandidaten, nu 72 kandidaten werden weerhouden voor deelname aan het vergelijkend examen;

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij van oordeel is dat het middel berust op een vage bewering, die door geen enkel concreet element wordt gestaafd;

2.4.3. Overwegende dat de bewering dat na het verstrijken van de uiterste inschrijvingsdatum (24 augustus 1998) kandidaten tot het examen werden toegelaten, op een loutere bewering berust en door geen enkel bewijskrachtig gegeven wordt gestaafd; dat er trouwens dient opgemerkt dat volgens de bijlage bij het proces-verbaal van het examen geen "200-tal", maar 87 kandidaten aan de voorselectie hebben deelgenomen; dat het vierde middel niet ernstig is;

2.5. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist

door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig mei 1900 negenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.